

[Jørgen Estrup]

neste undersøgelse, som klart peger i retning af en mætningsændelse, og hvor man jo ikke kan beskyldes den for at være særlig præget af en bestemt hensyntagen til regeringen, pege på, hvad Boligselskabernes Landsforening selv skriver i slutningen af henvendelsen til Folketinget. Der skriver man (Alm. del, bilag 27):

»Det skal imidlertid også stærkt understreges, at den almennyttige boligbevægelse ikke ønsker at medvirke til et boligbyggeri, der ikke er behov for. Det er derfor vigtigt nøje at følge udviklingen i de kommende år.«

Deri ligger altså, så vidt jeg kan skønne, en understregning af, at dette altså ikke er noget, man kan afgøre på grundlag af et enkelt års udvikling. Det er netop et spørgsmål om en tendens, og der kan være mange skøn. Derfor er konklusionen på de mange spørgsmål, hr. Baadsgaard stillede, måske, at hvis Socialdemokratiet ville være med til at besvare de spørgsmål i stedet for at stille dem, så ville vi komme længere.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Det vil vi da gerne.

Jeg nævnte i mit første indlæg, at der efter Socialdemokratiets opfattelse selvfølgelig ikke skal bygges flere boliger, end der er behov for, og deri lå der en tilkendegivelse af, at hvis vi ser, at befolkningstallet på langt sigt ikke udvikler sig, så vil vi da nå en mætning på et eller andet tidspunkt. Det er da rigtigt.

Nu regner man i de eksempler, der er stillet op, med, at det vil vi under visse forudsætninger nå i år 2010. Så er det, jeg siger: Vist er der inert i tingene, men er der så stor inert, at vi nødvendigvis skal bremse op nu? Jeg sagde oven i købet: Den, der mangler en bolig i 1991, har jo ikke meget glæde af, at vi når en mætning i år 2010.

Det er ikke det langsigtede perspektiv, jeg taler om, for dér tror jeg gerne vi skal ændre det fra nybyggeri til anden indsats, og der er nok at tage fat på. Men spørgsmålet er, om det er aktuelt lige i disse år, både når vi ser på beskæftigelsen i byggebranchen, og når vi ser på behovet for almennyttige boliger med henblik på at løse boligsociale opgaver. Det er det, jeg mener gælder det korte sigt; så kan vi diskutere, hvornår vi når mætningen på det lange sigt.

Der er blevet rejst så mange spørgsmål om de analyser, der er foretaget, at der er rig anledning til virkelig at kulegrave dem og se, hvad det er for forudsætninger, de bygger på. Hvis blot 3 pct. af befolkningen, som man i de analyser forudsætter vil bo sammen, ikke bor sammen, men bor hver for sig, skal der bygges 3.000 boliger mere om året i de år, man arbejder med. Det siger noget om, hvor følsomme disse analyser er, og derfor skal man ikke hægte for meget op på dem i den aktuelle boligpolitiske debat og heller ikke i de tiltag, der skal gøres.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Nu leverede hr. Jørgen Estrup jo selv i sit første indlæg et stort opgør med den centralistiske planlægning i Østeuropa, og jeg tror da, en del af opgøret i Østeuropa også går på opgør med at lave en så detaljeret planlægning 15-20 år frem i tiden, som tilfældet er her.

Jeg vil godt lige spørge hr. Jørgen Estrup: Er hr. Jørgen Estrup ikke enig i, at ifølge Ølgaard-rapporten er det rigtigt, at frem til år 2010 vil der ske et fald i den potentielle boligefterspørgsel, men frem til år 1995 vil der faktisk ske en stigning?

Der sker først en stigning, og så indtræder faldet efter 1995, og derfor er der på det korte sigt ikke saglig grund til at foretage den voldsomme opbremsning, som hensigten er hos regeringen.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Nu har jeg på fornemmelsen, at hverken hr. Baadsgaard eller hr. Holger K. Nielsen har sat sig ind i, hvad AKF skriver, for dér er nemlig en væsentlig mere stram analyse end den, Ølgaard-rapporten er kommet til, idet man siger: Vi bygger allerede i dag mere, end hvad der er nødvendigt for, at vi når mætningspunktet. AKF er helt oplagt af den opfattelse, at vi burde have strammet allerede for år siden.

Derfor er mit udgangspunkt – ud over altså at påpege, at det ikke hidtil har været sådan, at Ølgaard-rapporten var de vises sten, slet ikke for Socialdemokratiet og SF – så dog at sige: Jamen der er åbenbart tvivl om, hvad det er, vi skal lægge til grund; så lad os da snakke om det!